29/11/2025

Σύναξη μνήμης και τιμής για τον μακαριστό Γέροντα π. Αμβρόσιο Λάζαρη

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στην Ιερά Μονή Γενεσίου της Θεοτόκου Δαδίου, στο Μοναστήρι της Γαυριώτισσας στην όμορφη Αμφίκλεια στις παρυφές του Παρνασσού, ιερούργησε σήμερα Σάββατο 29 Νοεμβρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών επ' ευκαιρία του κατ' έτους ιερού μνημοσύνου επί τη κοιμήσει του μακαριστού Γέροντος Αρχιμ. π. Αμβροσίου Λάζαρη, Πνευματικού της Μονής και χιλιάδων ψυχών.

Με το φετινό μνημόσυνο του μακαριστού π. Αμβροσίου τελέσθηκε και το μνημόσυνο της μακαριστής Καθηγουμένης Γερόντισσας Νεκταρίας, καθώς και των κεκοιμημένων μοναζουσών Σεβαστιανής, Μαγδαληνής, Αγνής και Χριστοφόροας, των οποίων προηγήθηκαν οι ανακομιδές των Λειψάνων τους, κατά την

εκκλησιαστική τάξη, στο Κοιμητήριο της Μονής.

Οι Ιερές Ακολουθίες, τους όρθρου, της Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας και του Ιερού Μνημοσύνου μεταδόθηκαν απευθείας από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως (89,4 Fm) και από διαδικτύου, ενώ μεταξύ των πιστών και των πνευματικών τέκνων της Μονής, παραβρέθηκαν και προσκυνητές από την γενέτειρα του μακαριστού π. Αμβροσίου, το Παναγιοφρούρητο νησί της Λευκάδος.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος μεταξύ άλλων τόνισε:

«Η κατ' έτος σύναξη μας, αφιερωμένη στο μακαριστό Γέροντα Αμβρόσιο, ο οποίος εκόσμησε την επί γης Εκκλησία του Χριστού και ιδιαιτέρως διακόνησε με πολλή αγάπη, πνευματικότητα και χάρη Θεού αυτήν εδώ την Ιερά Μονή, συνδυάζεται και με την ανακομιδή των ιερών λειψάνων πέντε αδελφών της Μονής, της Καθηγουμένης Νεκταρίας και των αδελφών Σεβαστιανής, Χρυσοφόρας, Αγνής και Μαγδαληνής, για να μας αποκαλύψει με αυτό τον τρόπο και να μας φανερώσει για μία ακόμη φορά η αγάπη του Θεού, ότι πέρα από την επίγεια πολιτεία την οποία όλοι αντικρίζουμε με τους αισθητούς οφθαλμούς, με τα αισθητά αυτιά, με τις αισθήσεις τις φυσικές υπάρχει και μία άλλη πολιτεία, μία ουράνια πολιτεία, η πολιτεία των κεκοιμημένων, στην οποία φυσικά την πρώτη θέση κατέχουν οι Άγιοι της Εκκλησίας μας, η Παναγία Τριάς, η Υπεραγία Θεοτόκος, ο Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος και όλοι οι Άγιοι και οι Όσιοι που έζησαν μέσα στην πορεία της ανθρωπότητας και του κόσμου, αλλά μετέχουν «εν εσόπτρω και εν αινίγματι» και εν αναμονή και προσδοκία της κοινής Αναστάσεως και οι κεκοιμημένοι αδελφοί μας και ιδίως αυτοί που έζησαν με τον πόθο και με τη λαχτάρα και με την αγάπη για τον Χριστό.

Γι' αυτούς η συμβίωση σε αυτή την ουράνια πολιτεία είναι τέρψη, χαρά και ευφροσύνη, γιατί ακριβώς και η ζωή τους στην επίγεια πολιτεία ήταν επίσης τέρψη, χαρά και ευφροσύνη μπροστά στη θέα του Αγίου Θεού. Ζούσαν και έζησαν στο παρόντα βίο, ο π. Αμβρόσιος και οι αδελφές της Μονής με αυτήν την οπτική, με αυτό τον οραματισμό, με αυτό το βλέμμα, με αυτόν τον προσανατολισμό και τώρα στην ουράνια πολιτεία είμαστε βέβαιοι, το αισθανόμεθα, το πληροφορούμεθα εσωτερικά, ότι ζουν και εκεί και απολαμβάνουν αυτής της αιώνιας τρυφής, της αιώνιας χαράς και προσμένουν με ανυπομονησία την κοινή ανάσταση. Και εμείς ευρισκόμενοι εδώ στον παρόντα αιώνα, τον απατεώνα, αισθανόμεθα την ανάγκη αφενός μεν να εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας, γιατί το δικό τους πέρασμα, το πέρασμα του Γέροντος Αμβροσίου από αυτόν τον κόσμο απετέλεσε μία παρακαταθήκη, άφησε μία σφραγίδα ανεξίτηλη, άφησε ένα φοβερό βοήθημα για όλους εμάς για να έχουμε κάπου να πιαστούμε μέσα στη φουρτούνα της ζωής, μέσα στη θύελλα των δοκιμασιών, μέσα στο βούρκο των αμαρτημάτων

μας.

Μέσα στη δίνη των περιστάσεων αυτού του βίου έχουμε την ανάγκη από κάπου να πιαστούμε, κάποιο χέρι να μας κρατήσει, κάποια φωνή να μας παρηγορήσει, κάποια ύπαρξη να μας φωτίσει και αυτή τη φωνή την ακούμε από τον ουρανό, από τον π. Αμβρόσιο, την αισθανόμαστε και τη ζούμε στο καθετί τόσο το αισθητό της Ιεράς Μονής εδώ από το κελί του, από το μνήμα του, από το θυσιαστήριο στο οποίο λειτουργούσε, από τις αυλές και τα χώματα, τα οποία περπάτησε, αλλά κυρίως μέσα από την ευχαριστιακή επικοινωνία καθώς η Αγία Τράπεζα μας δίνει τη δυνατότητα της συνάντησης ζώντων και κεκοιμημένων μέσα στο Σώμα του Χριστού.

Εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας στο μακαριστό Γέροντα Αμβρόσιο, αφ' ετέρου δε, αντλούμε έμπνευση για το δικό μας δρόμο και το δικό μας αγώνα, γιατί έρχεται ο π. Αμβρόσιος, όπως έπραττε σε όλη του τη ζωή, έρχεται τώρα να μας επαναλάβει το ίδιο πράγμα, ότι όσα λάθη και αν έχουμε πράξει, όσες αμαρτίες και αν έχουμε διαπράξει, όσες λάθος επιλογές και αν έχουμε κάνει, όσο λάθος δρόμους και αν πήραμε, να μην απελπιστούμε, αλλά να επιστρέψουμε, να μετανοήσουμε και να επιστρέψουμε και να ακολουθήσουμε τα ίχνη του Χριστού, να ακολουθήσουμε τα ίχνη των Αγίων, να ακολουθήσουμε την οδόν του Κυρίου, η οποία μπορεί να φαίνεται στα μάτια μας σκληρά, μπορεί να φαίνεται τραχεία, μπορεί να φαίνεται στενή και τεθλιμμένη όμως αυτή είναι που άγει εις τη ζωή, οδηγεί στη ζωή, οδηγεί στην πραγματική χαρά, όχι αυτή την οποίαν την παίρνει ο άνεμος και τη σκορπίζει, όχι αυτή η οποία καταναλώνεται πολύ γρήγορα και πολύ εύκολα αλλά αυτή η οποία μένει εις τον αιώνα.

Πέρα όμως από την κατάθεση ευγνωμοσύνης, πέρα από την άντληση έμπνευσης, η σύναξή μας αυτή, είναι και δυνατότητα να ανανεώσουμε ένα χρέος το οποίο έχουμε απέναντι σε αυτά τα ιερά πρόσωπα, το χρέος να τιμήσουμε το γεγονός, ότι ο Θεός μας αξίωσε να τα γνωρίσουμε.

Γνωρίζοντας άγια πρόσωπα στη ζωή μας, μάλλον αυξάνεται η ευθύνη μας η πνευματική παρά παίρνουμε πόντους στο βιογραφικό μας. Δεν γνωρίζουμε πρόσωπα για να αυξάνεται ο εγωισμός μας, η οίηση, η έπαρση, η αλαζονεία ότι εγώ γνώρισα τον τάδε γέροντα, μίλησα με τον άλλον γέροντα, βγήκα φωτογραφία τη σύγχρονη εποχή με τον παρά άλλο γέροντα, την τάδε γερόντισσα. Το ερώτημα δεν είναι πόσους γνώρισες. Το ερώτημα είναι πόσο σε άγγιξαν. Πόσο μίλησαν στην καρδιά σου και πόσο συνεχίζεις και εσύ και αγωνίζεσαι να τιμάς αυτή τη γνωριμία».

Κλείνοντας το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος σημείωσε:

«Δοξάζω τον Θεό ως Επίσκοπος και Μητροπολίτης αυτής της ευλογημένης επαρχίας, αυτή η μικρά, πλην όμως σπουδαία στον αγώνα και στην προσπάθεια Αδελφότητα της Μονής υπό της Αγίας Καθηγουμένης Γερόντισσας Χριστοδούλης στέκεται επάξια σε αυτό το τρίπτυχο, το οποίο οφείλει να ζει και να καταθέτει κάθε μέρα μέσα στο μοναστικό τρόπο, μέσα στο μοναστικό κοινόβιο, μέσα στη μοναστική ζωή και ευχαριστώ και όλους εσάς που δεν ξεχνάτε, δεν λησμονάτε γιατί ακόμα και η ενθύμησις είναι η αρχή παντός αγαθού. Από την ενθύμηση ξεκινάει η ευγνωμοσύνη. Η ενθύμηση είναι ο εχθρός της λήθης άρα είναι ο σύμμαχος της αλήθειας. Να ακούτε τη φωνή του γιατί οι Άγιοι μας μιλούν και ειδικά μας μιλούν όταν έχουμε δυσκολίες και προβλήματα, να ακούτε τη φωνή του, να λαμβάνετε την παρηγοριά του και να καταθέτετε τις δεήσεις και τις προσευχές σας γιατί οι Άγιοι άνθρωποι έχουν παρρησία προς τον Θεό».

Ακολούθησε μοναστηριακή δοχή προς τον Σεβασμιώτατο κ. Συμεών από την Αγία Καθηγουμένη Γερόντισσα Χριστοδούλη και την Αδελφότητα της Μονής και προς όλους τους παρευρισκομένους πιστούς.

Στην σύναξη τιμής και μνήμης για τον μακαριστό Γέροντα π. Αμβρόσιο Λάζαρη παραβρέθηκε και η Καθηγουμένη της Ιεράς Μονής Κοιμήσεως Θεοτόκου Αγίας Μαρίνας Παρνασσού, Γερόντισσα Ελισάβετ, ο Αρχιερατικός Επίτροπος της περιοχής Πρωτ. π. Διομήδης Παναγιωτόπουλος, επικεφαλής κληρικών της περιοχής, ενώ από πολιτειακής πλευράς παρέστη η Δήμαρχος Αμφίκλειας – Ελάτειας κ. Αθανασία Στιβακτή και ο Πρόεδρος της Αμφίκλειας κ. Δημήτριος Αγγέλης.

© Δημήτρης Αναγνου